

Sångpostillan - Tredje söndagen i Fastan

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-01-11
Senast uppdaterad 2017-03-14

Tredje söndagen i Fastan Oculi Kampen mot ondskan

Tredje årgångens läsningar:
GT: 1 Kung 18:26-29, 36-39
Epistel: Uppenbarelseboken 3:14-19
Evangelium: Markus 9:14-32
Psaltarpsalm: 25:12-22

Dagens bön
O Gud,
som har all makt i himlen och på jorden,
hör våra böner och var vår beskydd,
så att vi, frälsta från mörkrets välde,
kan vandra som ljusets barn.
Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre.
Amen

Tredje söndagen i Fastan har också namnet Oculi – en gammal benämning på denna söndag efter inledningsorden i dess gamla introitus ur Ps 25:15 Oculi mei semper ad Dominum (Mina ögon ser alltid till Herren).

Sejer, giv du segerrike är psalmen 568 som ska följa oss i dagens predikan. För att klara Kampen mot Ondskan behöver vi kontakt med den Segerrike. Gottfried Arnold, tysk präst skrev denna psalm år 1698 och Nils Ahnlund, professor i historia i Stockholm och medlem av Svenska Akademien förmedlade psalmen till oss 1936.

Vill du höra Bengt Pleijel predika och Anne Mette Pleijel Johnsson läsa text och sjunga? Klicka här!
Dagens predikotext: Markus 9:14-32

När Jesus med Petrus, Jakob och Johannes kom tillbaka till lärjungarna, fann de mycket folk omkring dem och skriftlärda som diskuterade med dem.

Men när folket fick se honom, greps de av bävan och skyndade fram för att hälsa honom.

Han frågade: ”Vad är det ni diskuterar?” - ”Mästare”, svarade en i mängden, ”jag har kommit till dig med min son som har en stum ande. Var den än faller över honom kastar den omkull honom, och han tuggar fradga och skär tänder och blir stel. Jag bad dina lärjungar driva ut den, och de kunde inte.”

Han sade: ”Detta släkte som inte vill tro! Hur länge måste jag vara hos er? Hur länge måste jag stå ut med er? För hit honom!”

De kom fram med pojken, och när han fick se Jesus, började anden genast slita i honom så att han föll omkull och vältrade sig på marken med fradga kring munnen.

Jesus frågade hans far: ”Hur länge har det varit så här med honom?” Fadern svarade: ”Sedan han var liten, och ofta har anden kastat honom både i eld och i vatten för att ta livet av honom. Men förbarma dig över oss och hjälp oss, om du kan.”

Jesus sade: ”Om jag kan? Allt är möjligt för den som tror.”

Då ropade pojkens far: ”Jag tror. Hjälp min otro!”

När Jesus såg att folk strömmade till, sade han strängt till den orena anden: ”Du stumma och döva ande, jag befäller dig: far ut ur honom och kom aldrig mer tillbaka.” Den gav till ett skrik och ryckte och slet i pojken och for så ut ur honom. Och pojken låg där så livlös att alla sade att han var död. Men Jesus tog hans hand och reste honom upp, och han steg upp.

När Jesus hade kommit hem och lärjungarna var ensamma med honom, frågade de: ”Varför kunde inte vi driva ut den?”

Han svarade: ”Den sorten kan bara drivas ut med bön.”

Sedan gick de därifrån och vandrade genom Galileen. Han ville inte att det skulle bli känt, eftersom han höll på att undervisa sina lärjungar. Han sade: ”Människosonen skall överlämnas i människors händer och de kommer att döda honom, och tre dagar efter sin död skall han uppstå.”

Men de förstod inte vad han menade och vågade inte fråga.

Vi läser psalm 568 vers 1.

Seger giv, du segerrike.
Konung till din kamp oss vig.
Ingen man i provet svike,
när du för ditt rikes krig.
Lys och led vår trängda skara.
Hör till dig i bön vi fly:
Låt oss snart ur natt och fara
se din frihets morgon fly.

En märklig text vi har fått idag. Och lite otäck. En pojke ockuperad av en ond ande. Den onda anden rycker och sliter och skriker i honom. Men när Jesus kommer, säger Jesus ett ord med makt och det onda lämnar pojken.

Budskapet till oss är detta: Jesus är starkare än allt det onda. Där Jesus är förlorar det onda sin makt.

Men det onda har en kuslig makt. Också idag kan människor fångas, ockuperas av detta onda. Vi ser det så tydligt hos andra. Vi ser människor som rusar fram, jagade, jäktade. Deras ansikten talar om hårda upplevelser.

Vi undrar, när vi ser dem: Vad har du varit med om? Vi ser människor, ockuperade av bitterhet, besvikelser, hat. Många orena andar är i farten. Många är påverkade av porr och smutsiga filmer.

Men var finns vi själva här? Vad låter vi oss påverkas av? Vi själva kan vara ockuperade av så mycket och mitt inne i våra församlingar sitter många fångar. Gud har inte gett oss en modlöshetens ande, skriver Paulus. Modlösheten, missmodet, uppgivenheten är tydligen andemakter. Men har vi dem, så ska vi veta att Gud inte har gett oss dem. Vad vill Gud ge? Jo, Han vill ge oss Kraftens, kärlekens och självbesinningens ande. (2 Tim 1:7)

Vi längtar efter att kunna hitta en seger över allt detta onda. Vi vill sjunga: Seger giv du segerrike.

Ska vi kunna be så måste vi först lära känna Jesus. Före vår text tar Jesus med sig Petrus, Jakob och Johannes upp på förklaringsberget. De fick se Jesus i hans himmelska härlighet. En enorm utstråling! En fantastisk upplevelse! Petrus ville dröja kvar, göra tre hyddor.

Jesus vill ibland ta oss avsides, in i stillheten. Så att vi får lära känna honom och ta emot honom, älska honom, få erfarenheter av hans makt.

Vi ber om detta då vi sjunger psalm 568 vers 1.

Vi läser psalm 568, vers 2. Bryt, o Herre, bräck och krossa
mörkrets hela våld och makt.
Dödens bojar du kan lossa,
som har liv till seger bragt.
Res oss upp ur stoftet, gör oss
lika dig till håg och sinn,
och som nya människor för oss
i ditt frihetsrike in.

Jesus hade ju sänt ut sina lärjungar för att bekämpa det ondas makt. De har fått fullmakt av Jesus att handla. Men de kunde inte. Det verkar som om det största problemet för Jesus var inte dessa olyckliga och sjuka människor. Hans största problem är vi, som är hans lärjungar. Hur länge måste jag vara hos er? Hur länge måste jag stå ut med er?

Vi kan känna igen oss. Också vi debatterar och diskuterar. Just nu skakas världen och vårt eget land av kriser. Vi debatterar knarkproblem och svarta affärer. Hur vi ska klara av ungdomsproblem och problemungdomar. Vi diskuterar. Eller sitter i våra fåtöljer och ser på när begåvade och vackra människor diskuterar i TV. Hur blir vi av med det onda? Hur kommer vi till rätta med alla problem. Vem kan resa oss upp ur stoftet, upp ur smutsen och allt det som fångar oss?

Det svåra i texten är att det sägs att pojken var besatt av en stum och döv ande. Och att denna ande får honom att tugga fradga och skära tänder och bli stel. Nu har man sagt att pojken led av epilepsi. Man hade, säger man, ingen annan förklaring till denna sjukdom än att det var en ond ande.

Säger man så blir det svårt för dem som lider av epilepsi. Är jag besatt, frågar de. Men på den tiden kunde man skilja mellan sjukdom och besättelse. Man skiljer mellan besatta och fallandesjuka. En epileptiker är sjuk. Han är inte besatt.

Vad är då besättelse? Det finns en ond makt. Diabolos- djävulen – den som kastar isär. Han vill få oss bort från Jesus. Han angriper. Han binder. Han besätter.

Bitterhet, hat, porr, horoskop, öppnar en människa för onda inflytelser. Ren besättelse ser vi kanske inte så ofta. Men det kommer mer och mer. Där kristendomen går ut, kommer andra makter in.

Den som bryter ned en mur honom stinger ormen, står det i Predikaren 10:8. Gud har att kärlekens bud som ett skydd omkring det ömtåliga människolivet. Bryter man ned den muren väntar paradiset listiga orm (1 Mos 3:1 ff). Vi fångas av det onda. Det sitter fast i oss. Vi kommer inte loss.

Ju klarare vi blir över mörkrets hela våld och makt, desto mer förstår vi att vi behöver Jesus.

Vi ber och sjunger psalm 568 vers 2.

Vi läser psalm 568 vers 3. Ack, vår kraft är ganska ringa.

Giv oss, Herre, dag för dag
mod att ej med världen tinga,
giv ett bergfast sinnelag.
Bort med klenmod vid din tuktan,
bort med själviskhetens ro!
Ingen tvivlan, ingen fruktan
må i våra hjärtan bo.

Den olycklige fadern står där mitt ibland lärjungarna. De kunde inte. Är det vår situation? Vi ser nöden, vi vill så väl, men det här så lite Vi försöker men... Ack, vår kraft är ganska ringa.

Då kommer Jesus. Fadern vänder sig till Jesus. Lägg märke till vad han ber: Förbarma dig över OSS! Oss - sonens nöd är också faderns nöd. Förbarma dig över oss och hjälp oss om du kan. Jesus svarar: Om jag kan? Allt är möjligt för den som tror.

Då ropar pojkens far: Jag tror, hjälp min otro. Otro är att inte vilja ha med Jesus att göra. Det är som att dra ur sladden från väggkontakten. Resultatet blir mörker, kyla...

Tvivel är att inte kunna tro, man har svårt att tro. Tvi-vel, jag velar åt två håll.

Tro är att vänta allt från Jesus. Tron är en gåva. Jag tror, hjälp min otro.

Ett rop om tro. Jesus driver så ut den onde anden. En märklig händelse. Finns så mycket ont som behöver drivas bort. Vår kraft är ringa. Men Jesu kraft är stor. Be Jesus driva bort klenmod och själviskhet och tvivel och fruktan och rädslor från oss..

Vi ber om det och sjunger vers 3.

Vi läser 568 vers 4.

Kärlek, som dig gav i döden,
låt oss renas i ditt namn
och, förklarade, ur nöden
tag oss sist i salig hamn.
Du är trofast. Ja, den skara,
som på dina vägar går,
såsom drömmande skall vara,
när din frihets timme slår.

I slutet av texten talar Jesus om vad som ska hända i Jerusalem. Jesus ska överlämnas, dödas. Efter tre dagar uppstå. På korset visade Jesus att han var starkare än ondskans alla makter. Synden rådde inte på Jesus. Döden fick inte behålla Jesus i sitt våld. Jesus uppstod och Jesus lever. Mörkret klarar aldrig av ljuset. Där Jesus-ljuset tänds förlorar mörkret sin makt.

Vi behöver ofta komma till korset. Renas i vårt inre. Kärlek som dig gav i döden, låt oss renas i ditt namn. Och befrias. Det finns så mycket som vill ockupera oss av bitterhet, missmod, förakt, orenhet.. Hur blir man fri? Det första är att bekänna som en synd vad man släppt in, gå till korset med det och be om förlåtelse och rening i Jesu blod. Vid korset förlorar detta sin makt, när Jesus får röra vid oss.

Pojken låg där som livlös och alla trodde att han var död. Men Jesus tog hans hand och reste honom upp och han steg upp. Jesus reser oss upp. Ger oss nytt liv!

Vi behöver lära oss hemligheterna: Den sorten kan bara drivas ut med bön. Vi kan inte: Men Jesus kan. Ibland gör han det genom oss. Och när det sker häpnar vi! Vi behöver bli beroende av Jesus och säga som det står i vår psalm.

”Du är trofast. Ja, den skara, som på dina vägar går, såsom drömmande skall vara, när din frihets timme slår” står i psalmen vi ska sjunga.

Det är en återklang från Psalt 126. där det står:

När Herren vände Sions öde, då var allt som om vi drömde:
Vi skrattade, vi sjöng av glädje, och jublet steg från våra läppar.
Då sade man bland folken: Herren har gjort stora ting med dem!
Ja, Herren gjorde stora ting med oss, och därför var vi glada.

I Notboken står det: var allt som om vi drömde. Kan också översättas: ”var som vi fått hälsan åter”;

Psalmen 568 vers 4 säger att detta friska liv, hälsan hittar vi hos den Segerrike han som gav sitt liv för oss. Låt oss be om detta och sjunga psalm 568 vers 4.

Ordbrukarens ordbruk När Herren vände Sions öde, då var allt som om vi drömde:

Vi skrattade, vi sjöng av glädje, och jublet steg från våra läppar.

Då sade man bland folken: Herren har gjort stora ting med dem!

Ja, Herren gjorde stora ting med oss, och därför var vi glada.

(Psalt 126:1-3) Hämta nu styrka hos Herren, av hans oerhörda kraft.

(Ef 6:10) Ur bibelskolans skattkammare Läs i Guds händer vad som än händer kapitel 3 vägsträcka nr 13.